

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116012050
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2116012050.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému P. X., narodenému dňa XX. K. XXXX v Q., trvale bytom Q., A. S. V. č. XXX/XX, dôchodcovi, trestne stíhanému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12. októbra 2017, č. k. 5T/52/2016 - 133, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. februára 2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 12. októbra 2017, č. k. 5T/52/2016 - 133 bol obžalovaný P. X. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej aj prokurátor) zo dňa 16. novembra 2016, č. k. 1 Pv 422/16, ktorou mu bolo kladené za vinu spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že „dňa 15.07.2016 v čase po 13.00 hod. v Trnave, na ulici Trstínska, na parkovisku pred COOP Jednota Merkúr, sa poškodenej H. P. vyhrážal slovami „rozmysli si, či ťa mám streliť do hlavy alebo do srdca a potom zabijem aj seba“, pričom na ňu mieril zbraňou čiernej farby neznámej značky a typu a veľkosti 15 cm, načo poškodenej H. P. chcela zavolať hliadku polície, po čom pokračoval slovami „to nestihnú, to tu už budeš ležať nehybne“, a následne odišiel z miesta preč, čím svojím konaním u poškodenej H. P., trvale bytom I., K. č. X, vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie tým, že svoje vyhrážky uskutoční“, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Súd prvého stupňa odôvodnil tento oslobodzujúci rozsudok v písomnej forme v rozsahu č. I. 133 - 136 spisu nasledovne (citácia):

„Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného P. X., svedkyne poškodenej H. P. ml., svedkov X. P., a H. P. st. a oboznámením podstatných listinných dôkazov obsiahnutých v spisovom materiály - odpisom RT obžalovaného a výpisom z ústrednej evidencie priestupkov.

Obžalovaný X. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinný. Ďalej v podstate vypovedal, že s poškodenej P. ml. bol 8 rokov vo vzťahu, pričom spolu i 14 mesiacov bývali ako partneri. Otec poškodenej mal voči ich vzťahu výhrady a to kvôli veľkému vekovému rozdielu medzi nimi. Ešte pred skutkom, ktorý mu je kladený za vinu sa rozišli. V deň, kedy malo dôjsť ku skutku sa s poškodenej stretol na parkovisku pred jej zamestnaním. Prišiel tam preto, lebo poškodenej mu sprostredkovala poisťku na auto a on dostal z poisťovne finančnú poukážku na úradu a ju prišiel poprosiť, aby túto za neho zaplatila, pričom jej doniesol i peniaze. Samotné stretnutie prebiehalo tak, že prišla k jeho autu, kde on otvoril dvere spolujazdca a podal jej túto poukážku. Do práce za ňou nechcel ísť. Poškodenej pracuje ako pokladníčka a bola v tom čase za pokladňou. Nechcel aby ostatní povedali,

že si tam rieši súkromné záležitosti. Žiadnu zbraňou na poškodenú nemieril a ani sa jej nevyhráždil. Je sice pravda, že pri sebe nosil pištoľ z dôvodu, že svedčil v inej trestnej veci a mal obavu, aby ho cigáni neprepadli. Nebola to však ozajstná zbraň, išlo o čiernu pištoľ, čo strieľa plastové guľičky. Poškodená vedela, že je to detská zbraň. Je pravda, že s rodičmi poškodenej sa skontaktoval a pýtal sa ich na nového partnera poškodenej, či vedia, že je rozvedený a má deti a že to bude ťažko udržateľný vzťah. K tomu, že má nového priateľa nebol ľahostajný, ale nepovedal by, že žiarlil, pričom dodal, že na to nemá už vek. Následne po tom stretnutí s poškodenou, ktoré sa odohralo pred jej prácou, prišla poškodená za nim o niekoľko dní a priniesla mu ústrižok o zaplatení poisťky za auto. Boli spolu asi pol hodiny a poškodená sa mu i ospravedlnila a uviedla, že jej asi prešlo. Aj sa jej pýtal, že z akého podnetu to oznámila na políciu, pričom mu povedala, že išla za rodičmi, povedala im, že sa mal stať takýto skutok a otec ju doviedol na políciu. Tiež dodal, že aj po tomto konkrétnom dátume, kedy sa mal stať skutok, sa viackrát stretli. Ich terajší vzťah by definoval ako veľmi priateľský.

Svedkyňa poškodená H. P. ml. na hlavnom pojednávaní (dňa 16.03.2017) ku skutku vypovedala, že si na to už nepamätá. Ďalej v podstate vypovedala, že s obžalovaným spolu chodili 8 rokov a bývali spolu i v spoločnej domácnosti. Rozišli sa v mesiacu júl 2016, pričom ona si našla nového priateľa. Obžalovanému to nevadilo. Má vedomosť o tom, že obžalovaný vlastnil zbraň. Pred skutkom ju u neho videla pod košefou. Obžalovaný jej povedal, že to má na ochranu pred cigánmi, lebo v ich dedine zabili nejakého človeka. Pripustila, že jej možno obžalovaný i v minulosti povedal, že je to atrapa zbrane, ale asi na to zabudla. Samotný skutok išla na políciu oznámiť až po niekoľkých hodinách z toho dôvodu, že nemohla odísť z práce. Telefonicky ho taktiež neoznámila, lebo v práci nesmie telefonovať. Keď prišla z práce, povedala o tom rodičom, tí jej povedali, že je to vážna vec a aby s tým šla na políciu. Je pravda, že s obžalovaným sa stretla i po tomto skutku.

Na návrh prokurátora postupom § 264 ods. 1 Tr. por. prečítal súd výpoveď svedkyne poškodenej z prípravného konania (č.l. 25-30 časť výpovede označená ako A). Svedkyňa poškodená P. v prípravnom konaní dňa 16.07.2016 v podstate vypovedala, že dňa 13.07.2016 pred domom, kde býva s rodičmi, počula ako obžalovaný s oboma jej rodičmi rieši jej nový vzťah a jej nového priateľa. Ako k nim prišla, tak obžalovanému hneď vynadala, že čo tam robí a čo vlastne s jej rodičmi rieši. Už tu videla, že má za opaskom zbraň, pričom ju zakrývala košefou. Ako sa neskôr dozvedela od svojho otca, obžalovaný túto zbraň ukazoval aj jemu ešte predtým, ako prišla na miesto. Následne obžalovaného zobrala a išla s ním so reštaurácie Steak House, kam ich odviezla jej kamarátka. V reštaurácii si sadol a vypil 2dcl vína naraz. Potom, ako ho vypil, tak jej začal ukazovať zbraň a zásobník, ktorý vytiahol zo zbrane. Videla tam i náboje žltej farby. Zásobník ako vytiahol, tak ho dal naspäť a zbraň aj obtiahol. Toto je ukázal ešte dva alebo trikrát, pričom jej hovoril „pozri mám zbraň“. Jej osobne sa vtedy nevyhráždil, ale používal vyhrážky na jej súčasného priateľa ako „zabijem toho tvojho“. Tieto slová zopakoval dva lebo trikrát. Následne asi po hodine odišli spoločne pred jej obytný blok, kde obžalovaný nastúpil so svojho motorového vozidla a ona išla domov. Nasledujúci deň ráno jej prišla od obžalovaného SMS správa, že aby sa nehnevila, ale on sa s tým nedokáže zmieriť. Túto správu vymazala. Potom toho istého dňa obžalovanému prostredníctvom pošty zaslala povinné zmluvné poistenie UNIQA na sumu 74,64 Eur spolu so šekom. Na tejto poisťke sa dohodli spolu už dávno, že ona to vybaví. Potom dňa 15.07.2016 v čase okolo 13.00 hod. jej volal, že kde sa nachádza, že ju čaká pred prácou na parkovisku už hodinu. Povedal jej, aby vyšla von, že má pre ňu tie papiere od poisťovne. Na to ona vyšla z práce von, pričom obžalovaný sedel vo vozidle. Ona sa postavila k dverám vodiča, pričom on jej otvoril dvere. Tu jej povedal, aby sa posadila do vozidla, čo odmietla nakoľko bola v práci. Tu jej potom povedal slovami „celú noc som rozmýšľal, či ťa strelím do srdca alebo do hlavy“. Po týchto slovách vytiahol zbraň, obtiahol ju, namieril ju na ňu a povedal „tak si teda vyber“. Jednalo sa o tú istú zbraň, čo jej ukazoval dňa 13.07.2016. Zareagovala na to slovami, že zavolá políciu. Obžalovaný jej na to povedal, že „to nestihnú, tu už budeš ležať bezhybne“. Na to mu ona povedala, že ak je chlap, tak nech to spraví, pričom to ho asi prekvapilo, naštartoval vozidlo, z nervov jej podal šek na zaplatenie spolu s hotovosťou, zatvoril dvere a odišiel preč. Keď potom prišla z práce, kde bola do 17.30 hod. tak to povedala otcovi a následne išla oznámiť vec na políciu.

Na vysvetlenie rozporu svedkyňa poškodená uviedla, že si na to už nepamätá, ale keď tak vypovedala, asi sa to tak stalo.

Na hlavnom pojednávaní (12.10.2017) súd postupom podľa 2 ods. 11 Tr. por. s poukazom na § 264 ods. 1 Tr. por. prečítal aj časť výpovede svedkyne poškodenej z prípravného konania zo dňa 21.10.2016 (č.l. 31-34 - ohľadom stretnutia s obžalovaným Steak House) a opätovne časť výpovede svedkyne poškodenej z prípravného konania zo dňa 16.07.2016 (č.l. 25-30 - ohľadom stretnutia s obžalovaným Steak House).

Svedkyňa poškodená v prípravnom konaní dňa 21.10.2016 vypovedala, že v rámci rozhovoru v reštaurácii Steak House obžalovaný nespravil nič, čo by u nej vzbudzovalo dôvodnú obavu o jej život

a zdravie, prípadne o život a zdravie iného. Obžalovaný jej tam ukázal zbraň tým spôsobom, že túto vytiahol na kúsok spod pásu a povedal „pozri mám zbraň“.

Na vysvetlenie rozporu ohľadom toho, čo sa v reštaurácii Steak House malo medzi ňou a obžalovaným stať svedkyňa poškodená uviedla, že pravdivá je jej výpoveď z 21.10.2016.

Súd následne na hlavnom pojednávaní (12.10.2017) postupom podľa § 2 ods. 11 Tr. por. opätovne vypočul svedkyňu poškodenú ku skutku, pričom táto v podstate vypovedala, že obžalovanému robila povinné zmluvné poistenie na auto. On jej telefonoval do práce, že jej prinesie papiere. Kolegom nič nepovedala a išla za ním von. Prišla k jeho autu, kde jej on podal papier s peniazmi, pričom obžalovaný naliehal, aby sa k nemu do auta posadila. Uviedla

mu, že nemôže, pretože je v práci. Na to mali menšiu hádku, ktorú by nazvala skôr teda žiarlivosťou scénou, avšak obžalovaný na ňu zbraňou nemieril. Túto iba videla, že ju ma za pásom. Viac si k skutku nespomína.

Svedok X. P. na hlavnom pojednávaní v podstate vypovedal, že obžalovaný si začal s jeho dcérou, keď ona mala dvadsať rokov. Vtedy sa s obžalovaným i zoznámil, pričom mu dohovárал, že sa starý chlap stretáva s dvadsaťročnou. Samozrejme sa mu to ako otcovi nepáčilo. Aj jej zakázal sa s ním stretávať, čo však vydržalo asi iba mesiac a potom zistil, že sa znovu stretávajú. Nedalo sa tomu zabrániť. Niekedy v mesiaci júl prišiel obžalovaný k ním pred bytovku, kde zazvonil na ich zvonček a požadoval, aby išli s manželkou dolu za ním. Potom vonku videli, že má vypité, pričom im dohovárал, že čo to dcére dovolili a že on to tak nenechá. On potom svojej dcére zatelefonoval, aby si pre obžalovaného prišla. Na to si obžalovaný vyhrnul košeľu a za pásom mal zbraň. Nevedel, či išlo o právu zbraň, alebo atrapu. Túto potom obžalovaný vytiahol a ukazoval im ju. Bol pod vplyvom alkoholu, jeho vyhrážky nebrali vážne a s manželkou sa mu smiali. O prejednávacom skutku vie sprostredkovane od dcéry, pričom táto mu povedala, že obžalovaný ju zavolał von z predajne, kde sa jej vyhrážal asi v tom zmysle, že keď nebude jeho, tak ju zastrelí. Toto správanie zo strany obžalovaného považoval za neprípustné a preto dcéru vzal a išli spolu urobiť oznámenie na políciu.

Svedkyňa H. P. st. na hlavnom pojednávaní v podstate vypovedala, že obžalovaný niekedy minulý rok prišiel k ním a pýtal sa na ich dcéru, pričom i vytiahol zbraň. Obžalovaný vytýkal dcére jej nového priateľa. Mal vypité a tvrdil niečo v tom zmysle, že či jej takého priateľa dovoľia. Počas toho rozhovoru vytiahol zbraň, ukázal im ju a následne ju schoval. Jej sa tá zbraň v tej chvíľu zdala ozajstná. Hovoril pri tom, že či dcére dovoľia ako rodičia rozvedeného partnera. Toto stretnutie s obžalovaným trvalo asi 30 minút, potom obžalovaný telefonoval s ich dcérou, ktorá po neho prišla a zobrala ho preč. Nespomína si, či ho viezla domov, alebo si išli ešte niekam sadnúť. Nespomína si, že by sa po tomto incidente ešte niečo malo stať medzi obžalovaným a jej dcérou pred jej zamestnaním.

Súd následne na návrh prokurátora postupom § 264 ods. 1 Tr. por. prečítal výpoveď svedkyne z prípravného konania (č.l. 39-40). Svedkyňa P. st. v prípravnom konaní dňa 16.07.2016 ku skutku vypovedala, že dňa 15.07.2016 v čase okolo 17.30 hod. telefonoval jej manžel dcére a táto mu povedala, že okolo 13 hod. prišiel pred jej prácu na parkovisko obžalovaný s tým, že jej priniesol nejaké papiere, pričom sa jej mal obžalovaný vyhrážať so zbraňou v ruke. Už si nespomína, že aké slová mal pri tom obžalovaný použiť. Toto sa dozvedela od svojho manžela a potom im to dcéra povedala i doma osobne. Keď prišla dcéra domov z práce, manžel išiel s ňou na políciu, aby vec nahlásila. Dcéra potom celý večer nič nerozpráva a ani nejedla, bola z toho celá zhrozená. Ona sama si musela dať tabletky, lebo má problémy so srdcom a to, čo spravil obžalovaný jej dcére jej neurobilo dobre.

K prečítanej svedeckej výpovedi z prípravného konania svedkyňa uviedla, že sa zakladá na pravde.

Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo a v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá § 2 ods. 2 Tr. por., dospel súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci nebolo dokázané, že sa stal skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu.

Rozhodnutie o vine obžalovaného musí vychádzať z vykonaných dôkazov, ktorých vyhodnotenie nepripúšťa alternatívy, pokiaľ ide o otázky čo do viny obžalovaného. Vina musí byť preukázaná jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností. Obžalovaný pritom nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť. To je vyjadrené v zásade, že nedokázaná vina má rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina. Uznať vinu nemožno založiť na záveroch v rovine pravdepodobnosti a to ani pravdepodobnosti vyššieho stupňa. Pre výrok o vine zo žalovanej trestnej činnosti musí byť daná istota, o ktorej, vychádzajúc z hodnotenia vykonaných dôkazov, nie je dôvod pochybovať.

V prejednávanej trestnej veci je možné v podstate konštatovať, že obžaloba sa opierala o jediný priamy usvedčujúci dôkaz, ktorým je výpoveď svedkyne poškodenej P. ml., ktorá ako jediná mala byť očitým svedkom žalovaného skutku.

Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze zo dňa 22.06.2016, sp.zn. I. ÚS 520/16 vo vzťahu k jedinému priamemu usvedčujúcemu dôkazu konštatoval, že takáto dôkazná situácia obsahuje v sebe riziko možných chýb a omylov. V týchto prípadoch musí byť venovaná mimoriadna pozornosť dôkladnému vykonaniu jediného priameho usvedčujúceho dôkazu a tento musí byť mimoriadne dôsledne hodnotený.

Svedkyňa poškodená na hlavnom pojednávaní najprv vypovedala, že si na skutok nepamätá. Následne, keď jej bola postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. prečítaná jej výpoveď z prípravného konania uviedla, že si na skutok už nespomína, ale keď tak v prípravnom konaní vypovedala, asi sa to tak stalo. S dôrazom na skutočnosť, že výpoveď svedkyne je v podstate jediný usvedčujúci dôkaz, postupom podľa § 2 ods. 11 Tr. por. súd opätovne vypočul svedkyňu ku skutku, pričom táto vypovedala úplne v rozpore so svojou predchádzajúcou výpoveďou z prípravného konania, keď poprela, že by obžalovaný bol na ňu mieril pištoľou, ktorú u neho videla iba zastrčenú za pásom počas ich „žiarlivostnej hádky“.

Výpoveď poškodenej teda podľa názoru súdu vnáša čo do otázky viny obžalovaného pochybnosti, ktoré súd nemôže ignorovať.

Vo vzťahu k prejednávánemu skutku boli obžalobou produkované ešte ďalšie dva tzv. „odvozené“ dôkazy v podobe výpovede rodičov poškodenej. Ide však o tzv. dôkazy z počutia, kedy títo svedkovia priamo skutok nevideli, nepočuli a ani ho nevnímali svojimi zmyslami, pričom sa o skutku dozvedeli iba z rozprávania svedkyne poškodenej. Výsluch tzv. „svedka z počutia“ je síce riadnym dôkazom, avšak má menšiu dôkaznú silu oproti výpovedi svedka, ktorý prežité udalosti vnímal svojimi zmyslami.

Z výpovede svedka X. P. okrem toho, že sa od poškodenej dozvedel, že sa jej mal obžalovaný vyhrážať v tom smere, že keď nebude jeho, tak ju zastrelí, tiež vyplýva, že svedok ako otec poškodenej neschvaľoval jej vzťah s obžalovaným a tento jej v jeho počiatkoch i zakazoval. Z jeho výpovede tiež vyplýva, že iniciátorom podania trestného oznámenia bol on, keďže správanie obžalovaného považoval za neprípustné.

Svedkyňa H. P. st. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že si nespomína na žiaden incident medzi jej dcérou a obžalovaným, pri ktorom by sa jej mal obžalovaný vyhrážať. Následne, po prečítaní jej výpovede z prípravného konania, sa na túto výpoveď svedkyňa odvolala. Pri hodnotení výpovede svedkyne z hlavného pojednávania súd nemôže konštatovať inak, ako že je zarážajúce, že matka by si nespomínala na skutočnosť (i zistenú z počutia), že sa jej dieťaťu mal niekto vyhrážať so zbraňou v ruke tak, ako je to obžalovanému kladené za vinu a to naviac, keď svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala, že uvedená informácia ju natoľko rozrušila, že musela užiť lieky na srdce. Naproti tomu svedkyňa spontánne na hlavnom pojednávaní vypovedala k okolnostiam, za ktorých sa s obžalovaným mala stretnúť pred stíhaným skutkom bez potreby oživovať tieto jej spomienky čítaním jej skoršej výpovede. V naznačenom kontexte má súd isté pochybnosti o vierohodnosti a hlavne o motívácií svedeckých výpovedí rodičov poškodenej. V posudzovanej trestnej veci nadobúdajú tieto rozumné pochybnosti reálne kontúry a racionálny základ s ohľadom na výpoveď samotnej poškodenej, ktorá na hlavnom pojednávaní poprela, že by na ňu obžalovaný mieril pištoľou, pričom medzi nimi došlo iba k žiarlivostnej scéne, na ktorú si už však presne nespomína.

Je nepochybné, že obžalovaný sa s poškodenou stretol dňa 15.07.2016 v čase po 13.00 hod. v Trnave, na ulici Trstínska, na parkovisku pred COOP Jednota Merkúr. Rovnako je nepochybné, že obžalovaný dva dni pred spáchaním údajného skutku kontaktoval rodičov poškodenej, ktorým v podstate vytýkal nového priateľa poškodenej s tým, že ide podľa neho o ťažko udržateľný vzťah. Sumár vykonaného dokazovania však ďalej vytvára priestor pre úvahy o tom, že je možné, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo počas inkriminovaného stretnutia k žiarlivostnej scéne zo strany obžalovaného, ktorý nevedel uniesť rozchod s poškodenou a skutočnosť, že táto mala v tom čase už nového priateľa, pričom poškodená o tejto skutočnosti neskôr informovala svojho otca, ktorý keďže bol proti jej vzťahu s obžalovaným vzhľadom na ich vysoký vekový rozdiel, inicioval podanie trestného oznámenia v snahe dosiahnuť, aby obžalovaný jeho dcéru už nechal na pokoji a viac ju nekontaktoval. Táto i keď hypotetická úvaha sa súdu nejaví ako nerozumná s ohľadom na skutku predchádzajúce stretnutie obžalovaného s rodičmi poškodenej, vzhľadom na výpoveď matky poškodenej, ktorá si na hlavnom pojednávaní nepamätala, že by sa obžalovaný mal poškodenej vyhrážať, čo ako súd už rozviedol vyššie považuje za zarážajúce vzhľadom na vzťah rodiča k dieťaťu, a taktiež vzhľadom na postupnú avšak zásadnú zmenu výpovede samotnej poškodenej v priebehu konania. Súdu tiež poznamenáva, že sa mu javí minimálne zvláštne a pochybnosti vyvolávajúce, že poškodená sa neobrátila na orgány činné v trestnom konaní bezprostredne po skutku, čo by súd považoval za štandardné v prípade jeho prežitia. Pozornosti súdu neuniklo ani to, že poškodená sa s obžalovaným stretla i neskôr po skutku, čo súd, i keď akceptujúc isté okolnosti tohto prípadu, považuje minimálne za neštandardné za situácie, že by sa bol obžalovaný poškodenej vyhrážal spôsobom uvedeným v obžalobnom skutku.

Možnosť vyššie uvedenej verzie, ktorá sa s ohľadom na vykonané dokazovanie nejaví súdu ako nerozumná, vylučuje jednoznačný záver o vine obžalovaného za skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Záverom súd konštatuje, že výsledky dokazovania v prípravnom konaní v potrebnej miere odôvodňovali podstavenie obžalovaného pred súd tak, ako to predpokladá § 234 ods. 1 Tr. por. Dokonca i po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní podozrenie zo spáchania žalovaného skutku obžalovaným, z hľadiska istej miery dôvodnosti, pretrváva aj naďalej. Pokiaľ sa však toto podozrenie nepretavilo do istoty takým spôsobom, ktorý by nevzbudzoval žiadne rozumné pochybnosti, súd nemohol rozhodnúť o uznaní viny. Súd pritom zdôrazňuje, že nekonštatuje, že obžalovaný sa nedopustil skutku uvedeného v obžalobe, ale konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa skutku dopustil. Nedokázaná vina má rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým je za použitia zásada in dubio pro reo, oslobodenie spod obžaloby.“

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 12. októbra 2017 priamo do zápisnice odvolanie prokurátor (rub č. I. 132 spisu). Obžalovaný P. X. a jeho obhajca JUDr. Július Šefčík sa po vyhlásení rozsudku priam pri úkone výslovne vzdali práva podať odvolanie proti prvostupňovému oslobodzujúcemu rozsudku.

Z písomných dôvodov odvolania prokurátora (v rozsahu č. I. 138 - 141 spisu), doručeného Okresnému súdu Dunajská Streda dňa 6. decembra 2017 vyplýva nasledovné (podstatné citácie):

„ ... So záverom súdu uvedenom v oslobodzujúcom rozsudku, sa nie je možné stotožniť, tvrdenia súdu nie sú ničím podložené a neboli ani nijak preukázané.

V danom prípade je potrebné poukázať na skutočnosť, že dňa 16.11.2016 bola Okresnému súdu Trnava podaná obžaloba pod sp. zn. 1Pv 422/16/2207-17 na obvineného P. X. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. V prípravnom konaní boli vypočutí jednak poškodená H. P. ml., zároveň svedkovia X. P. a H. P. st., ktorí zhodne v krátkom časovom horizonte bezprostredne po spáchaní skutku tento skutok, ako i okolnosti predchádzajúce spáchanému skutku popísali, poškodená H. P. zároveň uviedla, že celé konanie obvineného u nej vzbudzuje obavu o jej život a zdravie, ale aj obavu o život a zdravie iných ľudí ako sú jej rodičia, jej súčasný priateľ, ale aj o život obvineného. Svedkovia X. P. a H. P. st. zhodne popísali násilné správanie obvineného, ktorého boli priamymi svedkami a ktoré bezprostredne predchádzalo konaniu obžalovaného, ktoré je predmetom obžaloby tunajšej prokuratúry.

Po podaní obžaloby Okresnému súdu Trnava, súd vydal trestný rozkaz sp. zn. 5T 52/2016, ktorým obvineného P. X. uznal vinným na skutkovom a právnom základe obžaloby sp. zn. 1Pv 422/16/2207 a uložil obvinenému podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a skúšobnou dobou v trvaní 1 rok.

Voči predmetnému trestnému rozkazu bol tunajšou prokuratúrou podaný odpor z dôvodu uloženia nezákonného trestu.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí poškodená H. P. ml. a svedkovia X. P. a H. P. st., pričom títo vypovedali rovnako ako v prípravnom konaní, resp. zhodne zotrvali na svojich výpovediach vykonaných v prípravnom konaní.

V podstatných okolnostiach žalovaného skutku poškodená svoju výpoveď nezmenila (tak ako to konštatuje súd v odôvodnení svojho rozhodnutia), na hlavnom pojednávaní súdu uviedla, že výpoveď vykonaná na polícii bezprostredne po skutku bola výpoveďou, v ktorej popísala udalosti tak, ako sa stali. Na dotaz sudcu, prečo s odstupom času nie je schopná presne popísať podrobnosti spáchaného skutku samotná poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že od skutku ubehol celý jeden rok, za toto obdobie už prežila viaceré životných situácií a preto nechce uvádzať nič, čo si už presne nepamätá, ako sa stalo. Táto skutočnosť však nie je zaznamenaná v zápisnici z hlavného pojednávania, pričom v prípade zabezpečenia nahrávky z priebehu hlavného pojednávania, toto jej vyjadrenie je zachytené.

Svedkovia X. P. a H. P. st. vypovedali zhodne ako v prípravnom konaní.

Výpovede jednak poškodenej H. P., ako i svedkov X. P. a H. P. st. z prípravného konania na vykonanom hlavnom pojednávaní neboli nijakým spôsobom spochybnené, pričom súd nevykonal jediný dôkaz, ktorý by hodnovernosť týchto výpovedí z prípravného konania akokoľvek spochybnil.

V tomto smere mám preto za to, že obžaloba Okresnej prokuratúry Trnava, sp. zn. 1Pv 422/16/2207-17 zo dňa 18.11.2016 na obvineného P. X. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, bola podaná dôvodne, na podklade dostatočne preukázanej dôkaznej situácie.

S týmto záverom sa v podstate stotožnil aj samotný súd, keď v závere oslobodzujúceho rozsudku rovnako konštatuje, že výsledky dokazovania v prípravnom konaní v potrebnej miere odôvodňovali postavenie obžalovaného pred súd tak, ako to predpokladá § 234 ods. 1 Trestného poriadku. Dokonca

i po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní podozrenie zo spáchania žalovaného skutku obžalovaným, z hľadiska istej miery dôvodnosti, pretrváva aj naďalej.

Okresný súd Trnava sa s dôvodnosťou podanej obžaloby stotožnil aj tým, že vydal trestný rozkaz zo dňa 12.12.2016, sp. zn. 5T 52/2016, ktorým obvineného P. X. uznal vinným na skutkovom a právnom základe obžaloby sp. zn. 1Pv 422/16/2207 a uložil obvinenému podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok.

V danom prípade na základe vyššie uvedeného bolo preukázané, že predmetný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obvinený.

Zhodnotením vyššie uvedených dôkazov spolu s ďalšími dôkazmi, ktoré boli produkované najmä v prípravnom konaní jednotlivo i spoločne, možno dôjsť k nepochybnému záveru, že vykonané /priame a nepriame/ dôkazy v súhrne tvoria logickú a ničím nenarušenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú obžalovaného P. X. z jeho spáchania.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody navrhujem, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu sp. zn. 5T 52/2016 zo dňa 12.10.2017, a aby podľa § 322 ods.1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu v Trnave na nové prejednanie a rozhodnutie.“

K odvolaniu prokurátora sa písomným podaním (v rozsahu č. I. 142 spisu), doručeným Okresnému súdu Trnava dňa 20. marca 2018, vyjadril obhajca obžalovaného JUDr. Július Šefčík nasledovne (citácia):

„1/ Mám za to, že okresný súd rozhodol správne a v zmysle dôkaznej situácie aj dôvodne.

2/ Okresný prokurátor obširne, aj keď iba opisanim spisového materiálu odôvodnil svoje odvolanie. V podstate však z uvedeného odôvodnenia nie je zjavné, v čom prokurátor vidí pochybenie pri rozhodnutí súdu a ktoré z vykonaných dôkazov preukazujú vinu.

Dôkazná situácia bola absolútne slabá a podľa nášho názoru nedosahuje ani výšku priestupku. To muselo byť prokuratúre známe už od samého začiatku. Paradoxy vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou, obžalovaným a rodičmi poškodenej od počiatku vzbudzovali absurditu vznesenia obvinenia, ibaže by sme akceptovali, že akékoľvek vyjadrenie poškodenej smeruje absolútne k vzneseniu obvinenia.

Už len samotné vyjadrenie poškodenej, že obava u nej „bola“, ale z „miesta činu“ odišla do práce, nikomu nič nehovorila, pracovala, odišla domov a to sama, teda nebála sa a až po príchode domov sa zdôverila, čo jej údajne malo priniesť obavu o život a zdravie. Podľa môjho názoru to ale naštartovalo možnosť ukončenia vzťahu podaním oznámenia, do ktorého sa asi ani poškodenej nechcelo.

3/ mám za to, že súd pri vynesení rozsudku nielen vykonal, ale aj osobne videl a zvažil všetky dôkazy potrebné pre rozhodnutie a citlivo rozhodol tak, že ma spod obžaloby oslobodil.

4/ Preto navrhujem, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora zamietol, ako nedôvodné.“

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolaniu prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava vyhovieť a postupovať v zmysle ním koncipovaného petitu, teda procesným postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava v celom rozsahu a následne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť tomuto súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný a jeho obhajca v konaní pred druhostupňovým súdom navrhli odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázali na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť výroku napadnutého prvostupňového rozsudku s akcentom na právny názor, že obžalovaný je nevinný a trestná činnosť, kladená mu prokurátorom v obžalobe za vinu, nebola v dostatočnej miere preukázaná.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaného na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz,

ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný (túto skutočnosť v dôvodoch svojho odvolania verifikuje a akceptuje i prokurátor).

Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä pokiaľ si niektoré vzájomne odporovali a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný nespáchal skutok, ktorý sa mu v skôr citovanej obžalobe kladie za vinu. Z tohto dôvodu si hodnotenie dôkazov prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora, odvolací súd uzatvára, že ide o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom dôsledne, a to i v odôvodnení napadnutého rozsudku, vysporiadal už prvostupňový súd.

Odvolací súd vyššie skonštatoval, že súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak v procesnom postupe svojho konania dospel k úplným a správnym záverom. Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný nespáchal skutok, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu, a to presne z tých dôvodoch, ktorými v napadnutom rozsudku argumentoval už samotný okresný súd. Z tohto dôvodu si hodnotenie dôkazov prvostupňového súdu osvojuje a rovnako si v celosti osvojuje argumentačné dôvody, skoncipované obhajcom obžalovaného v jeho písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora z č. I. 142 spisu.

V zhode s právnym názorom okresného súdu má i odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a hlavne o motivácií svedeckých výpovedí rodičov poškodenej.

V posudzovanej trestnej veci nadobúdajú tieto pochybnosti reálne kontúry a racionálny základ potom práve aj s ohľadom na výpoveď samotnej poškodenej, ktorá na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom poprela, že by na ňu obžalovaný v inkriminovanom čase mieril pištoľou. Medzi nimi malo dôjsť iba k žiarlivostnej scéne, na ktorú si už však presne nespomína.

Je nepochybné, že obžalovaný sa s poškodenou stretol dňa 15.07.2016 v čase po 13.00 hod. v Trnave, na ulici Trstínska, na parkovisku pred COOP Jednota Merkúr. Rovnako je nepochybné, že obžalovaný dva dni pred spáchaním údajného skutku kontaktoval rodičov poškodenej, ktorým v podstate vytýkal nového priateľa poškodenej s tým, že ide podľa neho o ťažko udržateľný vzťah.

Sumár vykonaného dokazovania však ďalej vytvára priestor pre úvahy o tom, že je reálne možné, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo počas inkriminovaného stretnutia iba k žiarlivostnej (verbálnej) scéne zo strany obžalovaného (pre rozchod s poškodenou a jej údajný nový priateľský vzťah), pričom poškodená o tejto skutočnosti až neskôr informovala svojho otca, ktorý, keďže bol proti jej vzťahu s obžalovaným vzhľadom na ich vysoký vekový rozdiel, sám inicioval podanie trestného oznámenia v snahe dosiahnuť, aby obžalovaný jeho dcéru už nechal na pokoji a viac ju nekontaktoval.

Takáto úvaha sa ani odvolaciemu súdu nejaví ako nerozumná s ohľadom na skutku predchádzajúce stretnutie obžalovaného s rodičmi poškodenej a taktiež minimálne aj vzhľadom na výpoveď matky poškodenej, ktorá si na hlavnom pojednávaní nepamätala, že by sa obžalovaný mal poškodenej vyhrážať, čo je zarážajúce predovšetkým vzhľadom na postupnú, avšak zásadnú zmenu výpovede samotnej poškodenej v priebehu trestného konania.

Samotná poškodená sa bezprostredne po údajnom skutku vôbec neobrátila na orgány činné v trestnom konaní a dokonca sa s obžalovaným stretla aj po skutku, čo je fakt minimálne neštandardné za situácie, že by sa bol obžalovaný poškodenej vyhrážal spôsobom uvedeným v obžalobnom skutku. Ergo. Aký mala vskutku poškodená z obžalovaného strach?

Táto verzia, ktorá sa s ohľadom na vykonané dokazovanie nejaví ani odvolaciemu súdu ako nerozumná, vylučuje jednoznačný záver o vine obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý mu obžaloba kladla za vinu. Výsledky dokazovania v prípravnom konaní síce odôvodňovali podstavenie obžalovaného pred súd, no po vykonaní zákonného dokazovania na hlavnom pojednávaní okresného súdu však jednoznačne existujú dôvodné pochybnosti o vine obžalovaného v rozsahu obžaloby. Nedokázaná vina má rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina.

Na základe týchto faktov obžalobou popísaný skutok, ktorým malo dôjsť k páchaniu údajnej trestnej činnosti obžalovaným P. X. neobstojí, nakoľko nemá dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní (viď jedna zo základných zásad trestného procesu - zásada „in dubio pro reo“, teda „v pochybnostiach v prospech obvineného“).

Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu mal odvolací súd za to, že obžalovaný P. X. nenaplnil z vyššie uvedených dôvodov všetky potrebné zákonné znaky, ktoré predpokladá, a ich

naplnenie vyžaduje skutková podstata prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a taktiež nenaplnil ani znaky iného trestného činu, či už zločinu alebo prečinu. Preto súd I. stupňa postupoval správne, keď v konečnom dôsledku obžalovaného P. X. spod obžaloby pre skutok v nej uvedený v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil. Nezistiac podmienky na zmenu napadnutého rozsudku Krajský súd v Trnave odvolanie prokurátora v súlade s ustanovením § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.